

blevet givet i den Periode, da det ærede Medlem Hr. Kragh var Minister, er netop blevet omsat i en Periode, da Kurserne var allerlavest. Laanet til „Vanløsegaard“ var paa 700 000 Kr., og der blev bevilget et Forskud paa 525 000 Kr. Dette Laan er omsat til en Kurs af kun 81. Byggeforeningen „Grønnegaarden“ fik et Laan paa 889 600 Kr. og et Forskud paa 500 000 Kr.; den har omsat sit Laan til 84. Saa er der „Bjerget“ og „Classens Have“, der har omsat til henholdsvis 86 og 84. Det er jo klart, at man maatte administrere Statsboligfonden saaledes, at man fulgte en nogenlunde ensartet Praksis, man kunde ikke have vekslende Laan, efter som Kursen gik op eller ned. Noget saadant vilde have været ensbetydende med den største Vilkaarlighed, og jeg forstaar egentlig ikke, efter hvilke Regler overhovedet Ministeren skulde kunne administrere Statsboligfondsloven, naar dette Princip skulde hævdes. For øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at Kursen meget hurtigt gik ned til 86; i Dagene fra den 24. til 29. Marts 1924 var Kurserne allerede nede ved $86\frac{1}{2}$ —86 pCt., og de var den 1. April ogsaa omkring ved 86. De gik saa noget op, og derefter igen noget ned, men efter hvad jeg kan se, er der kun omsat forholdsvis faa Obligationer til de allerlaveste Kurser. I mange Tilfælde har Laantagerne opbevaret Obligationerne, til de kunde faa en bedre Kurs for dem, de har undertiden laant paa dem i Banker eller Sparekasser i Haab om, at Kurserne skulde bedres, og de bedredes jo ogsaa forholdsvis hurtigt; det var kun en lille Tid, Kurserne var helt nede paa de allerlaveste Beløb, og det er forholdsvis meget faa Obligationer, der er omsat til de allerlaveste Kurser.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg mener, det er rigtigt, at Tingene bliver stillet paa deres rette Plads, og at man ikke forflygtiger det Ansvar, der har været forbundet med Administrationen af denne Sag.

Jeg skal saa kun yderligere sige henvendt til Venstre, at jeg ikke forstaar, at Venstre efter at have været med til at bevilge ca. 97 Mill. Kr. paa de vekslende Statsboligfondslove, hvoraf den første blev udstedt under Venstres Regering, nu, da der er kommet en anden Regering, stiller sig paa det Standpunkt positivt at nægte Midlerne til at holde Boligbyggeriet oppe og dermed ogsaa holde Arbejdsløsheden paa dette specielle Omraade nede. Jeg forstaar ikke, med hvilken Begrundelse Venstre egentlig vil gøre dette. Risiko var der i 1922, og enhver maatte sige sig selv, at denne Risiko vilde blive betydelig, dersom man vilde indlede

en Politik, der førte Kronen i Pari. Det kan Venstre ikke have været i Tvivl om. Nu er Parikursen naaet, og dermed er i Virkeligheden ogsaa Muligheden for forholdsvis hurtigt at kunne komme ind i stabile, i hvert Fald stabilere, Byggeforhold til Stede og dermed igen Muligheden for, at man ikke behøver at regne med de store Tab. Jeg begriber ikke, at Venstre gik med til at bevilge saa mange Millioner Kroner i en Periode, hvor man kunde regne med Tab, medens det staaar fuldstændig afvisende nu, da man med næsten afgjort Sikkerhed kan sige, at med de Statsboligfondsobligationer, der nu bliver udstedt, vil der ikke være forbundet nogen større Risiko. Jeg henstiller derfor paa ny til Venstre at overveje, om der dog ikke var Rimelighed i nu at gaa ind i et ærligt og redeligt Arbejde for at faa denne Sag løst paa tilfredsstillende Maade, saaledes at vi forbereder den Tid, da man kan gaa til, som det ærede Medlem Hr. Pitzner forleden sagde, den mere gammeldags Maade, at Haandværksmestrene direkte tager Del i Boligproduktionen.

Elgaard: Jeg skal ikke blande mig i den Strid, der er mellem den højtærede nuværende Indenrigsminister og den tidligere Indenrigsminister angaaende Statsboligfondsloven. Selv om det Spørgsmaal ikke finder sin Afgørelse her i Dag, kan det antagelig finde sin Afgørelse ved en senere Behandling af Loven.

Den højtærede Indenrigsminister udtrykte baade i sin første Svartale og nu igen i Dag sin Forundring over, at Venstre, som har været med til at gennemføre Statsboligfondsloven og har været med til at lade den virke i en Række Aar, ogsaa under Venstreministeriet, nu under det socialdemokratiske Ministerium pludselig siger nej. Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at der er ikke nogen Grund til at forundre sig. Vi har ikke alene været villige til at være med til at lade Loven virke under Venstreministeriet, vi har ogsaa været med til at lade den virke i to Aar under det nuværende Ministerium. Der er heller ikke nogen Grund til at forundre sig, hvad Venstres Stilling til Forlængelsen nu angaar, thi vi har sagt til i Tide, og det ved den højtærede Minister ogsaa; vi har sagt det her i Salen, og Venstres Repræsentanter har ogsaa sagt det i Boligudvalget. Men jeg ønsker heller ikke, at man fra den høje Regerings eller fra Regeringsordførernes Side skal forundre sig over Venstres Stilling til denne Sag ud fra en Tankegang som den, det ærede Medlem Hr. Simonsen gav Udtryk, idet det ærede Medlem mente,